

La CCMA que Catalunya necessita

La presentació del “Llibre blanc de l’audiovisual de Catalunya”, després d’un període de gestació intens, ha coincidit amb la publicació de diverses reflexions i documents que, des de perspectives diferents, procuren assenyalar la preocupant situació del sector i de la seva empresa més determinant, la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuels.

La urgència de la situació ve determinada, sobretot, pel deteriorament intern del sector, agreujat pel bloqueig en l’adopció de decisions fonamentals, polítiques i empresarials, en la CCMA. Les circumstàncies de la crisi econòmica d’aquests anys poden explicar, en part, la migradesa de recursos que ha rebut la CCMA, però no poden justificar que no hi hagi un nou Mandat marc aprovat pel Parlament, que el darrer Contracte Programa sigui de 2009, que no s’hagin renovat els càrrecs amb mandat caducat.

La urgència i la gravetat de la situació que abordem es veuen incrementades per uns contextos general i local d’una accentuada variabilitat, d’un accelerat dinamisme, que demanen solidesa de plantejaments, molta flexibilitat i capacitat d’adaptació, i una decidida voluntat de situar-se a l’avantguarda –i no a remolc- de les transformacions en marxa.

L’audiovisual ha esdevingut un sector decisiu en l’evolució de totes les cultures perquè la incorporació constant de novetats tecnològiques ha transformat completament la manera de produir i distribuir continguts, i la manera d’accedir-hi. Això ha modificat des dels hàbits en la comunicació interpersonal fins a les formes de l’organització social. Garantir la producció pròpia de continguts de qualitat i la seva disponibilitat és, avui, l’element més decisiu per a la viabilitat de qualsevol cultura. Les nostres polítiques en aquest àmbit no poden ignorar-ho. La societat i la cultura catalanes necessiten un sistema de comunicació i unes indústries audiovisuals més fortes, més ubiqües, més visibles i de més envergadura.

La nostra participació cultural es desplega cada vegada més a l’entorn dels continguts audiovisuals. Ells nodreixen de símbols i referències els nostres imaginaris i suscitaven les nostres identifications. Ells constitueixen l’espai central del debat públic i condicionen la pluralitat i la qualitat de les nostres fonts informatives i dels processos de construcció d’opinió. A través d’ells avancem o retrocedim en termes de valors i de qualitat democràtica. Ells permeten que hi hagi amplis segments de la cultura que puguin ser multitudinàriament compartits i fomentin la cohesió social.

El creixent potencial de producció i de prescripció de continguts d’uns pocs centres vinculats a unes poques grans cultures ha provocat la dependència i la subordinació de les altres. La dèbil oferta disponible en català limita enormement la possibilitat de viure audiovisualment en normalitat, molt especialment per a segments estratègics de la població. La CCMA és l’actiu

principal de la cultura catalana i del conjunt de l'audiovisual per fer front a aquesta situació i, en conseqüència, ha de disposar dels millors instruments per fer-ho amb garanties.

La disminució dels pressupostos públics ha restringit molt la disponibilitat de recursos de l'audiovisual català en un moment decisiu. Això ha afectat les condicions i la capacitat de producció de continguts; i també la seva qualitat i les expectatives de projecció en l'espai i el mercat locals i en els globals. En el context actual de mobilització de la societat catalana, encara es mes important dotar aquesta societat dels elements audiovisuals que precisa per aconseguir una societat mes justa, mes culta i en tots els aspectes mes preparada pel futur.

Enfortir i actualitzar la CCMA és urgent. Una prioritat política evident. Cal redefinir la seva missió; millorar el seu finançament; prepara-la per complir les noves funcions que ja ha d'assumir en el nou entorn; actualitzar la seva oferta convencional –els canals de TVC i Catalunya Ràdio- i, sobretot, la seva presència com a gran operador i proveïdor de continguts a les xarxes; reorganitzar l'estructura societària i revisar el model productiu; convocar els treballadors i treballadores dels mitjans i serveis al voltant d'un projecte renovat que pugui il·lusionar-los i reclami la seva corresponsabilització i implicació activa en la gestió.

Estimem que cal redreçar la situació actuant amb determinació per tal de generar les condicions econòmiques, polítiques i/o legals que permetin recuperar l'ambició amb la que fou creada la CCMA. Això requereix dues accions que els nostres representants han d'afrontar amb decisió: en primer lloc, i en la mesura del possible, augmentar els pressupostos públics destinats a la CCMA en particular i al suport a l'audiovisual en general; en segon lloc, i inexcusablement, complir el mandat legal de nomenar gestors de la CCMA que no responguin a equilibris partidistes sinó a la selecció dels millors professionals disponibles.

JAUME FERRÚS i ESTOPÀ

JOAN MAJÓ i CRUZATE

ENRIC MARÍN i OTTO

MIQUEL PUIG i RAPOSO

JOAN MANUEL TRESSERRAS i GAJU

Barcelona, 3 d'abril de 2017